

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

DİLEKÇE KOMİSYONU İLE İNSAN HAKLARINI İNCELEME KOMİSYONU ÜYELERİNDEN KURULU KARMA KOMİSYON ALT KOMİSYONU TUTANAKLARI

14.05.2019 Salı

14 Mayıs 2019 Salı
BİRİNCİ OTURUM
Açılma Saati: 15.00
BAŞKAN : Ahmet Salih DAL (Kilis)

BAŞKAN – Çok değerli milletvekili arkadaşlarım, kamu denetçileri, kamu kurum ve kuruluşlarımızın değerli temsilcileri, basın mensupları ve kıymetli katılımcılar; hepiniz hoş geldiniz.

Toplantı yeter sayımız vardır.

Karma Komisyonun 13 Şubat 2019 tarihinde yaptığı toplantısında aldığı karar gereğince kurulan karma alt komisyonun ikinci toplantısını açıyorum.

Alt komisyonumuzun 21 Şubat 2019 tarihinde yaptığı toplantıda aldığı karar gereğince bugün Kamu Denetçiliği Kurumu 2018 Yıllık Raporu kapsamında kurumun bilgi ve belge taleplerine olumlu yaklaşmayan, kurum tavsiye kararlarına uymayan bazı kurum ve kuruluşları dinleyeceğiz.

Değerli katılımcılar, karma alt komisyonda teamül hâlini almış bu görüşmelerde amacımız, kurumun karar vermesinde büyük önemi olan bilgi ve belge temininin önündeki engellerin kaldırılmasını sağlamak suretiyle idarelerin Kamu Denetçiliği Kurumuyla etkin iş birliği yapmalarını temin etmek ve kurumların Kamu Denetçiliği Kurumu tavsiye kararlarına uymama gerekçelerini değerlendirerek çözüm önerileri geliştirmektir.

Kamu Denetçiliği Kurumu ile bakanlık ve kurum temsilcileri buradalar.

Tutanaklara geçmesi için tüm katılımcıların söz aldıklarında kendilerini tanıtmalarında fayda görüyoruz.

Kamu Denetçiliği Kurumunun bilgi ve belge temininde güçlük yaşadığı ve tavsiye kararlarına uymayan bazı idarelerin dinlenmesine geçiyoruz.

İlk başta, Sağlık Bakanlığı yetkililerimiz buradalar herhâlde, onlardan başlıyoruz.

2018-2283, 2018-3296, 2018-9206 ve 2018-11575 numaralı başvurulara ilişkin olarak kurumun bilgi ve belge edinme taleplerine olumlu yaklaşmadığı ve 2017-12697 şikâyet numaralı başvuru hakkında kurumun verdiği “kısmen tavsiye, kısmen ret” kararına uymadığı belirtilmiştir.

Konuyla ilgili olarak ilk sözü Kamu Denetçimiz Sayın Sadettin Kalkan Bey’e veriyorum.

Buyurun Sadettin Bey.

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Sayın Başkanım, Komisyonumuzun değerli sayın milletvekilleri, değerli arkadaşlar; sizleri saygıyla selamlıyorum.

Sağlık Bakanlığıyla ilgili gündemdeki dosyalarımızdan 4 adet dosya, biraz önce numaralarını saydığınız, başvuranlardan Mehmet Yetiş, Fatmanur Yücehalil, Emrah Gün ve Arzu Ayşe Sarı’yla ilgili bilgi ve belge taleplerimize zamanında, tam anlamıyla cevap verilmemesi veya istenilen nitelikte cevapların verilmemesi sebebiyle bizim dosyaları sonuçlandırmamız veya hakkaniyetli bir sonuca ulaşmamız hususunda biraz zorluk çektiğimizi söyleyebilirim. Bu anlamda, zaman içerisinde, eğer cevap gecikmişse birinci tekit şeklinde Sağlık Bakanlığından konuyla ilgili tekrar bilgi ve belge talebinde bulunuyorduk. Bu yazışmalar sebebiyle gecikmelerden, tabii, ilgilinin farklı alanlardaki talepleri veya başvuru yolları da bu anlamda geciktığı için bizim de karar vermemizde biraz gecikmeler yaşanıyor. Bu hususta Sağlık Bakanlığını, görevli arkadaşlarımızı bu anlamda bilgi ve belge taleplerinde biraz daha hızlı, süresi içerisinde davranmaya davet ediyoruz. Yani otuz günlük bir süre veriyoruz, bu kanuni bir süredir, talep ettiğimiz, istediğimiz bilgileri, kendi görüşleri de dâhil olmak üzere bu süre içerisinde bize sunarlarsa bizim de bu anlamda sonuca en kısa zamanda ulaşmamız mümkün olacaktır.

Bu hususta Sağlık Bakanlığının görevli arkadaşlarımızın biraz daha şu algıya... Sanırım böyle bir şey olabilir, biz bilgi ve belge talep ettiğimiz zaman sanki Sağlık Bakanlığını böyle biraz sorguluyormuşuz gibi bir algı olabilir, böyle bir şey yok. Bizim hedefimiz, direkt, hakkaniyetli bir sonuca ulaşmak için ilgili kuruluşun bu anlamdaki tam olarak bilgisine, bize sunacağı bilgilere, gerekçelere ulaşmaktır. Dolayısıyla, biraz önce zatalininizi saydığı dosyalarda da yani Sağlık Bakanlığının aleyhine verilmiş bir karar da yok. 2 tanesi incelenemezlik kararı yani dosyanın içeriği sebebiyle inceleme imkânımız olmadı ve 2 dosyaya da ret kararı verdik. Dolayısıyla Sağlık Bakanlığının uygulamasını da bu arada haklı bulduk ama buradaki sorun bilgi ve belgeye ulaşmaktaki biraz gecikmişliğimiz, zamanın gecikmesidir. Bu anlamda...

BAŞKAN – Aslında yardımcı bir kurum gibi. Yani belki de Sağlık Bakanlığının gözden kaçırdığı veya görmediği bir şeyi sizden öğrenmiş olacak.

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Yani biz aslında sadece Bakanlığa değil, idari kuruluşlara bu anlamda yardımcı da oluyoruz. Nasıl karar verecekleri veya belki unutmuş oldukları birtakım belgeler vardır veya gerekçeler vardır veya gözden kaçırdıkları bir husus vardır; bu anlamda biz, edindiğimiz bilgi ve belgelerle ilgili kuruluşların yöneticilerine bu hususta yardımcı da oluyoruz yani iyi bir karar verebilme, hakkaniyetli bir karar verebilmeleri bakımından. Bu anlamda Sağlık Bakanlığından ricamız, biraz daha süresi içerisinde cevap vermeleri ve bizim sorduğumuz sorulara, istediğimiz bilgi ve belgelere kendi görüşlerini yani idarecinin bu anlamdaki görüşlerini, hukuki görüşlerini de ekleyerek gönderirlerse cevapları biz memnun olacağız.

Bir husus daha var, tüm kamu kuruluşlarını da ilgilendiriyor, burada zatalinizi de bilgilendirmek isterim. Özellikle kamu sektöründe göreve başlayacak yani bir sınavdan sonra veya görevde yükselme sınavından sonra veya ilk atamalarda sınavdan sonra, sınavı kazanıyor, mülakatı geçiyor ama güvenlik soruşturmaları sebebiyle sakıncalar ortaya çıktığında idare bunu göreve başlatmama hakkına sahip yani takdir hakkı sebebiyle, içinde bulunduğu güvenlik soruşturması sebebiyle. Ancak, kişi bize başvurduğunda biz o güvenlik soruşturmasının sonucuna, içeriğine ulaşmak zorundayız. İdarelerin burada bizimle sıkıntıya girdikleri nokta, kendilerine o bilgi ve belgeler, güvenlik soruşturmaları ulaştığında idarelere deniyor ki, doğrudur da: “Başka biriyle, üçüncü şahıslarla, ikinci şahıslarla paylaşmayın.” Ama biz kamu denetçileri ikinci veya üçüncü şahıs değiliz, işin aslıyız, bizimle bu bilgileri mutlaka paylaşmalıdırlar çünkü bizim en doğru karara ulaşmamız gerekir. Biz karara, neticeye ulaşamıyoruz bu sebeple. Bu güvenlik soruşturmaları sebebiyle de ciddi gecikmeler oluyor karar vermемizde. Kişi ortada kalıyor, ne yapacağını bilemiyor, nereye başvuracağını bilemiyor.

Dolayısıyla bizim, idarelerden talebimiz, ricamız... Kişiye özel, normal hukuki yazışma kuralları çerçevesinde gönderilen resmî varakalar hem kişiye özel gönderilebilir hem de gizli gönderilebilir. Dolayısıyla bu kişiye özel, gizli gönderilen belgeler kamu kuruluşunda, ilgili kurumda hiç kimse tarafından açılmaz, son muhatabı kimse o kişi tarafından açılır. Dolayısıyla bizim, kuruluşlardan ricamız; kişiye özel ve gizli... Bu kamu görevlisinin güvenlik soruşturmasına ilişkin bilgileri gönderirlerse sadece bizim tarafımızdan açılır ve saklanır, başkalarıyla yani ikinci veya üçüncü şahıslarla paylaşılmaz. O anlamda da sıkıntı çektiğimizi söyleyebilirim.

Diğer “kısmen tavsiye, kısmen ret” kararındaki uygulama; ilk zamanlarda dosyaların görüldüğü zamanlarda uygulanmadığı şeklinde bilgiler almıştık. Sonradan o hemşire hanımın durumu uygulandı, ancak biz bunu ilgili kamu görevlisinden yaptığımız irtibat çerçevesinde öğrendik. Sağlık Bakanlığından bu hususta yazılı bir bilgi yani “Tavsiye kararınızı uyguladık.” şeklinde bir bilgi alamadık. O anlamda, tavsiye kararında “kısmen tavsiye, kısmen ret”in “tavsiye” kısmını uyguladılar. Onda bir sıkıntı yok Sayın Başkanım.

Benim arzım bu kadar Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, Sağlık Bakanlığımızdan gelen değerli arkadaşlara sözü veriyorum.

Buyurun.

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU

– Değerli Başkanım, değerli hazırım; hepinizi ben de saygıyla selamlıyorum.

Başkanımın söylediği gibi, kamu denetçimizin de söylediği gibi, aslında dosyalarla ilgili herhangi bir sıkıntı yok şu anda. Gerek tavsiye gerek başka yapılacak iş ve işlemler noktasında hemen her türlü iş ve işlem yapılmış ve herhangi birinin herhangi bir mağduriyeti de söz konusu değil.

Ben sadece bu Bakanlığın büyük bir bakanlık olduğunu, yaklaşık 640 bin civarında personeli olduğunu, çok çeşitli unvanlarda ve çeşitli statülerde personel istihdam edildiğini hatırlatmak isterim. Buradan mütevellit, buradan kaynaklı birtakım sıkıntılar falan var.

Kamu denetçimizin söylediği, güvenlik soruşturmasına ilişkin bilgi ve belgelerin paylaşılması hususu, bu bilgi ve belgeleri bize gönderen -bizim istediğimiz ve bize gönderen- bizimle paylaşan kurum ve kuruluşların talebidir. Yani o kurum ve kuruluşlar nezdinde Kamu Denetçiliği Kurumumuzun girişimde bulunması ve oradan da bize bir tavsiye kararı veya iki satır uygun bir yazı gönderilmesiyle kurumlarımızın eli, dolayısıyla da bizim elimiz çok rahatlamış olacak.

Sayın Başkanım, müsaade ederseniz, ben, konularla ilgili herhangi bir soru olmadığı hâlde, 5 dosyamız var, 5'iyile ilgili tek tek açıklamada bulunabilirim.

BAŞKAN – Kısa kısa alabiliriz tabii.

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU

– Başkanım, bir dosyamız; Adıyaman'da sağlık teknikeri bir çalışmamız görevde yükselme sınavına giriyor ve görevde yükselme sınavını kazanıyor. Bu kardeşimizin hizmeti görevde yükselme sınavına girdiği tarihte yedi yıl. Bizden 1'inci dereceli kadro talebinde bulunuyor. 1'inci dereceli kadro, şube müdürlüğü talebinde bulunuyor. Biz bu talebini hukuki olarak yerine getiremiyoruz, getirmemiz de mümkün değil çünkü bulunduğu dereceden daha yüksek derecelere yani daha üst derecelere atanmayı düzenleyen 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 68'inci maddesinin (b) bendine göre, 1'inci dereceli ve 5300 ek göstergenin altındaki bir kadroya atanabilmek için on yıl hizmet süresi gerekiyor. Bu kardeşimiz şu anda 4'üncü derecenin ikinci kademesinden kazanılmışa kaydını alıyor. Ama ona yine pozitif ayrımcılık yapılmış 68/b uygulanmış, 3'üncü derece kadroda duruyor. Yani bu 68/b uygulaması aslında istisnai bir uygulamadır. Yani eğer kademe ilerlemesine veya derece yükselmesine tekabül eden süreler kadar çalışmaları esas alıp bu istisnai uygulamayı yapmamış olsaydık biz, bu kardeşimiz hâlen 4'üncü dereceli kadroda olacaktı, dolayısıyla 3'üncü dereceli kadroda. Yani baştan çok sakat, çok hukuksuz, çok mesnetsiz, çok hakkı olmayan bir talepte bulunmuş ve bunu da biz yerine getirememişiz. Buna ilişkin bütün yazışmalarımızı da Kamu Denetçiliği Kurumumuzla paylaşmışız, yapmışız.

Bir diğer konu Başkanım, KPSS sınav sonuçlarına göre bir diyetisyen kardeşimiz bizim Kastamonu Taşköprü Devlet Hastanesine yerleştirilmiş. Biliyorsunuz, 657 sayılı Kanun'un 48'inci maddesine 2016 yılında bir hüküm eklendi yani devlet memuru olarak atanabilmeye ilişkin şartlara ilaveten bir şart daha eklendi; bu da güvenlik soruşturması ve arşiv soruşturması yapılmış olması hükmüdür. Bu hüküm muvacehesinde ilgilinin güvenlik soruşturması bulgulu geldiği için ilgili komisyonda görüşülmüş, konuşulmuş ve bu kardeşimizin devlet memuru olarak atanamamasına ilişkin karar alınmış ve bu karar uygulanmıştır.

Demin söylediğim gibi, paylaşılamayan bilgi belge bu bilgi belgedir. Eğer ilgili irade sahibi kurum, kuruluşlar bize müsaade eder iseler bunları Kamu Denetçiliği Kurumumuzla paylaşmamızda bir beis görmüyor.

Bir diğer husus, Sayın Başkanım, yine görevde yükselme sınavı sonucuna göre, Emrah Gün isimli merkez teşkilatında görevli bir personelimiz görevde yükselme sınavı sonucunda şube müdürlüğü kadrosuna atanıyor. İlan ettiğimiz kadrolardan Bursa'nın Osmangazi ilçesindeki şube müdürlüğü kadrosuna yerleşiyor. Kendisi, ilan şartlarında belirtildiği gibi iki yıl süreyle burada çalışmak zorunda. İki yıl çalışmadan herhangi bir yere tayin talebi hakkı bulunmuyor. Bu kardeşimiz iki yılını doldurunca merkez teşkilatına tekrar dönmek için müracaat ediyor ama sorun burada çıkmıyor. Bu personelimizin eşi aynı zamanda Bursa İl Sağlık Müdürlüğünde taşeron işçi olarak çalışmaktayken, sonra 696 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'yle daimî işçi statüsüne geçirilmiş personellerden birisi. Bu beyefendinin şikâyeti de kendisi merkez teşkilatına, Ankara'ya gitmiş olsa bile eşinin sürekli, daimî işçi olması sebebiyle tayininin Bakanlığa yapılmaması, yapılmayacağına ilişkin bilginin kendisine verilmemesinden ortaya çıkmış. 696 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'yle sürekli, daimî işçi kadrolarına geçirilmiş arkadaşlar için, çalışanlarımız için kanunun 127'nci maddesinin beşinci fıkrasında, "sürekli işçi kadrolarına geçirilenler, birinci fıkrada öngörülen şartları taşıdıkları sürece ve çalıştırıldıkları teşkilat ve birimde geçiş işlemi yapılmadan önceki ihale sözleşmesi kapsamındaki hizmetleri yürütmek üzere istihdam edilebileceği" hükmü var.

Bu aslında... Sadece bu kanunda değil daimî işçi statüsünde çalışan işçilerimizin de diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakillerini yasaklayan bir hüküm var. Aslında, burada çok insani sebeplerle yani eş durumu ve sağlık durumu sebebiyle biz kurum olarak bu kardeşlerimize de bu çalışanlarımıza da bu sebeplerle, insani ve haklı sebeplerle tayin hakkının karşısında değiliz, tarafız bu konuda. Buna ilişkin, biz, ilgili bakanlık olması hasebiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına da gerekli müracaatlarımızı falan yaptık. Aldığımız duyumlara göre, bu statüdeki işçi ve taşerondan sürekli işçiliğe, sürekli işçi kadrosuna geçenlerle ilgili bir çalışma yürütülüyor, inşallah bir netice alınır.

Efendim, bir diğer konu...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Burada devreye girebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Çok özür dilerim, Anayasa'nın 41'inci maddesi "ailenin korunması" hükmü uyarınca bu geçici işçilerle ilgili, 4/d dediğimiz yani başka kuruma tayin vesairesinin yapılmaması, buna aykırılık teşkil etmekte. Aykırılık teşkil ettiği için kurum olarak sizi bu Anayasa daha rahat bağlar diye düşünüyorum. Anayasa'nın 41'inci maddesi uyarınca bu tayini yapması daha doğru olmaz mı? Yani çalışmayı beklemeden bu tür mağduriyetlerin giderilmesi gerekir çünkü Anayasa'nın emredici hükmü 41'inci madde.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun.

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU – Yani bu şey tabii... Benim kişisel düşüncem -tabii, siyasal bilgiler fakültesi mezunuyum, biraz hukuk nosyonum falan da var- yani normal hiyerarşinin içerisinde Anayasa en üstte ama Anayasa'daki hükümlerin devamında kanun, tüzük, yönetmelik, genelge, tebliğ böyle gidiyor da yani buraya aslında insani...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – 41'inci maddede kanun, tüzük, genelge uygulanır şeklinde bir düzenleme yok.

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU – Yok yok, öyle demiyorum. Yani Anayasa'nın normal hiyerarşide en üst hukuk normu olduğu konusunda hemfikiriz, bir sıkıntımız falan yok o konuda. Benim aslında az önce söylediğim insani sebepler bunlar işte, eş durumu ve sağlık durumu...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – İnsani sebep değil, anayasal hakkı vatandaşın.

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU
– Bu haklardan dolayı yani benim düşüncem, ikincil mevzuatta da bu düzenlemelerin yapılması gerekir Başkanım.

Arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Tabii, aslında biraz önce Kamu Denetçimiz Sadettin Bey de bahsetti. Benim anladığım kadarıyla, ortada bir iletişimsizlik var. Yoksa Kamu Denetçiliği Kurumu da sizi yargılayıcı veyahut da kanuna aykırı hareket ettiğinizden dolayı değil, sadece bir şikâyet var, bu şikâyetle ilgili sizden belge isteniyor ve muhatabına cevap gönderecekler. Ben sadece iletişimsizlik gördüm, bilmiyorum ama.

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Sayın Başkanım, kararlarına katılıyoruz, yaptıkları eylem ve işlemler doğru. Bizim bu doğruya ulaşmamız için zamanında alamadığımız bilgiler var. Mesela biraz önce Emrah Gün’le ilgili arkadaşımız açıkladı, iki kez tekit yazısı yazdık “Şu cevabınızı çabuklaştırın.” şeklinde. Bu anlamda, bu hususta bizim bilgi ve belge taleplerimize, görüş taleplerimize biraz zamanında, bu otuz günlük süre içerisinde ve istenilen seviyede kendi görüşlerini, Bakanlığın yani idarenin de kendi fikir ve görüşlerini de katmak suretiyle eğer gönderilirse biz de bu hususta sonuca çok daha kısa zamanda ulaşacağımızdan hem muhataplarına hem de bu anlamda bakanlıklara veya idarelere yardımcı olacağımızı düşünüyorum Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Bu konuda söz almak isteyen milletvekili arkadaşımız var mı?

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU
– Başkanım, Emrah Gün’le ilgili aslında aile birliğinin sağlanmaması diye bir durum da söz konusu değil. Birisi Bursa’nın Osmangazi ilçesinde şube müdürü, personelimiz, diğeri, eşi il sağlık müdürlüğü bünyesinde daimî işçi. Şu anda aile birliği de sağlanmış durumda zaten, bir aile birliği sorunu falan yok.

BAŞKAN – Yani bu durumda problem yok tabii değil mi?

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU
– Evet.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Kalkan.

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Sayın Başkan, bu gizli soruşturmalarla ilgili, Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu özel kurulmuş bir kanundur yani genel hükümlerden önce gelir. Bir kamu denetçisi gizli bilgilere dahi ulaşabilir, hem yerinde de inceleyebilir hem o gizli bilgileri talep de edebilir.

İlgili kuruluşun yani İstihbarat örgütünün veya Emniyet teşkilatının ilgili idarelere gönderdiği “Bunu başkasiyla paylaşmayın.” sözü “İlgisiz insanlarla paylaşmayın.”dır. Biz doğrudan kamu denetçileri olarak ilgiliyiz, bize bu hususu yani güvenlik soruşturmalarını, çok rahat söylüyorum, normal yazışma kuralları çerçevesinde kişiye özel ve gizli gönderebilirler, herkes gönderebilir bunu. Bunu sadece bizim arkadaşlarımıza veya bizim güvenerek yetkilendirdiğimiz bir koordinatör arkadaşımız varsa o kişi açabilir, bu kişiler de ilgili kişilerdir. Oradaki tembihat ise, idarelere verilen bu tembihat ilgisiz insanlarla yani sizin kurumunuzda bu konuyla ilgili olmayan herhangi birisiyle veyahut da dışarıdan başka birisiyle paylaşmayın anlamındadır. Dolayısıyla bu şekilde bir talep yapıldığında -güvenlik soruşturmasına ilişkin talep- bu hususları bizimle, Kamu Denetçiliğiyle rahatlıkla paylaşabilirler.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ben de ufak bir katkı yapabilir miyim izin verirsiniz.

BAŞKAN – Tabii ama biraz kısa olursa iyi olur, bir de özellikle Anayasa’ya çok girmezseniz... Zaten üst komisyonda bunları tekrar tartışacağız.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Tamam, devam edelim o zaman.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederim, sağ olun.

Millî Eğitim Bakanlığına geçiyoruz.

KAMU DENETÇİSİ YAHYA AKMAN – Başkanım, 2 dosya daha varmış sağlıkta.

BAŞKAN – Yani o 5’ini de açıklamadınız mı?

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU – Hayır, 3 tanesi açıklandı.

BAŞKAN – 12.697’yi açıkladınız mı?

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU – Çok kısa 2 tane daha var.

BAŞKAN – Tamam, buyurun, dinliyoruz sizi o zaman.

SAĞLIK BAKANLIĞI YÖNETİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRÜ MEHMET İSLAMOĞLU – Mustafa Kemal Üniversitesinde hemşire olarak çalışan bir kardeşimizin eşi polis memuru. Tunceli’ye tayini çıkıyor. Bu kardeşimiz de eşinin yanına gene eş durumundan tayin talebinde bulunuyor. Bulunduğu kurumun yani Mustafa Kemal Üniversitesinin eşinin atandığı ilde teşkilatının olmaması hasebiyle bize geçmek istiyor naklen, bu müracaatını yapıyor. Biz bu müracaatları değerlendirirken bu kardeşimizin müracaatının yapıldığı tarihte 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname yürürlükteydi. Bu kanun hükmünde kararnamenin ek 7’nci maddesinde özetle “Kamu idare, kurum ve kuruluşlarının; serbest memur kadrolarına açıktan veya diğer kamu idare, kurum ve kuruluşlarından nakil suretiyle yapabilecekleri toplam atama sayısı sınırı merkezî yönetim bütçe kanununda gösterilir.” diyor. Sadece bu kardeşimiz değil -ben yaklaşık yedi ay önce Sağlık Bakanlığında göreve başladım- bu türden talebi olup da bizde bekleyen 500’e yakın kamu çalışanımız var. Bunların çözümü için ben öneriler ilettim Bakanlık makamına. Diğer kamu kurum ve kuruluşlarından bizim Sağlık Bakanlığına geçiş kontenjanla olduğu için, bu kontenjan da son yıllarda çok az olduğu için bu kamu çalışanlarımızın taleplerine olumlu cevap veremiyoruz. Sorun buradan kaynaklanıyor Sayın Başkanım.

Bir diğer husus, burada bir hemşiremiz müracaat etmiş Kamu Denetçiliği Kurumumuza. Kendisinin herhangi bir sağlık kurulu raporu, bir şeyi falan olmadığı hâlde kendisinin rahatsız olduğuna, ayakta çalışmaması gerektiğine, ağır işlerde çalışmaması gerektiğine dair bir müracaatı olmuş. Tavsiye kararı üzerine de biz tavsiye kararına uymuşuz Kamu Denetçiliği Kurumumuzun. Şu anda kendisi diyabet eğitim hemşiresi olarak görevlendirildi. Bu, nispeten, diğer hemşirelerimize göre daha kolay iş ve işlem yapmayı gerektiren bir iş. Onun için daha önce veri hazırlama ve kontrol işletmenliği kadrosuna atanmaya ilişkin talebi kabul edilmemiş idi.

Benim söyleyeceklerim bu kadar, arz ederim efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Kamu Denetçiliği Kurumu 2018 Yıllık Raporu kapsamında kurumun tavsiye kararına uymayan diğer idarelerin dinlenmesine geçiyoruz.

Kamu Denetçiliği Kurumunun 2018-985 şikayet numaralı başvurusuyla verdiği tavsiye kararı hakkında bilgi vermek üzere sözü yine Kamu Denetçisi Sayın Sadettin Kalkan’a veriyorum.

Buyurun Sayın Kalkan.

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Sayın Başkanım, İLKSAN’la ilgili bir başvuruydu. İLKSAN üyeliklerinin zorunluluk olmaktan çıkarılıp isteğe bağlı hâle dönüştürülmesi, isteğe bağlı hâle getirilmesi için düzenleme yapılması yönünde bir talepti. Bizim yaptığımız inceleme ve araştırmalarda, İLKSAN’dan aldığımız yazılı bilgilerde ulaştığımız sonuç şu: Uzun yıllar önce ihtiyaç sebebiyle kurulmuş ve zorunluluk hâliyle kurulmuş olan İLKSAN sosyal güvenlik kuruluşunun zorunluluğu kanuni zorunluluktan çıkarılıp isteğe bağlı bir üyelik hâline dönüştürülmesi hususunda düzenleme yapılmasına yönelik tavsiye kararında bulunduk. Bunun da gerekçesi şu: 2001 yılında bireysel emekliliğe ilişkin bir kanun yürürlüğe girdi ve bu tarihten sonra bu ve benzeri kuruluşların zorunlu sosyal güvenlik kuruluşu olmaktan çıktığı, artık günümüz şartlarında tam anlamıyla Türkiye’yi kuşatmış, bütün bireyleri kuşatmış Sosyal Güvenlik Kurumu varken bireyleri, insanları, kamu kuruluşlarının kamu görevlilerini ikinci bir sosyal güvenlik kuruluşuna zorunlu üyelikte bulundurmanın hakkaniyete uymadığı düşüncesiyle bu anlamda yürürlükteki mevzuatında, kanunlarında yeni bir düzenleme yapılmasına yönelik bir tavsiye kararı verdik.

Burada biz biraz da şuradan hareket ettik böyle bir karar vermeye, bu sonuca ulaşmaya: İLKSAN’ın kuruluş tarihi 1943 yılına denk düşüyor. Sağlık Sigortaları Kanunu ondan sonra, 1964 yılında yürürlüğe giriyor; Emekli Sandığı Kanunu da 1949 yılında. Dolayısıyla İLKSAN kurulduğu yıllarda öğretmenlerin tüm Türkiye’de geleceğiyle veya sosyal güvenliğiyle ilgili herhangi bir endişeye kapılmamaları veya gelecekte emeklilikle ilgili herhangi bir endişeye, şüpheye kapılmamaları amacıyla o yıllarda, İLKSAN’ın çıktığı ve uygulanmaya başladığı yıllarda zorunlu olarak görülmüş olabilir ama günümüz şartlarında artık bunun nimet-külfet şeklinde değerlendirilmesi; bu İLKSAN’ın nimetlerinden faydalanmak isteyen arkadaşların, öğretmenlerin onun külfetine de gönüllü olarak katılmaları ve bu gönüllülüğü teşvik edici nitelikte veya katılımcılığı teşvik edici nitelikte birtakım tedbirler alınması hususunda İLKSAN’a biz bir tavsiye kararı gönderdik, tebliğ ettik.

Durum bundan ibarettir Başkanım, arz ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Şimdi Millî Eğitim Bakanlığınca yapılan işlemler hakkında bilgi vermek üzere sözü Bakanlık temsilcimize veriyorum.

Buyurun.

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Sayın Başkanım, sayın milletvekillerim; öncelikle İLKSAN hakkında kısa bir bilgi verme gereği hissediyorum. Temel sosyal güvenlik kurumları çerçevesinde sayın denetçimiz konuyu izah etti. Zaten arada biz birkaç kez de izahat gönderdik.

Şimdi, tabii olduğumuz kanunun ismi “İlkokul Öğretmenlerinin Kadrolarına, Terfî, Taltif ve Cezalandırılmalarına ve Bu Öğretmenler İçin Teşkil Edilecek Sağlık ve İçtimai Yardım Sandığı ile Yapı Sandığına ve Öğretmenlerin Alacaklarına Dair Kanun.” 4357 sayılı Kanun, 13 Ocak 1943 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisinde kabul edilmiş ve hâlen daha yürürlükte olan bir kanun.

Bu sandıkların temel amacı munzam sosyal destek sağlamak ve özellikle statü hukukuna tabii olan memurların belirli sosyal ihtiyaçlarını gidermek. Bizden daha evveli olanlar askerî muavenet sandıkları, emniyet sandıkları ama resmîyette, Türkiye Cumhuriyeti’nde hâlen yaşayan en eski sandık, 1921’de 151 sayılı Kanun’la kurulan ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı olan yani şu anda Türkiye’de sosyal güvenlik hizmetlerini tamamen kapsayan bir bakanlık olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının içinde –“Ereğli Havzai Fahmiyesi” diye başlayan çok uzun bir kanundur o- 151 sayılı Kanun’la kurulan Amele Birliği. Amele Birliği, amelelerin, oradaki taş kömürü havzasındaki amelelerin içerisinde yaralanan, malul kalan, ölen veyahut da değişik dönemlerde finansal ihtiyaçları olanlara bunların piyasadaki belli yerlere borçlanmalarının sandık üzerinden yapılmasını teminen kurulmuş bir sandık. Daha sonra, İkinci Dünya Savaşı’nın zor koşullarında o zamanlar öğretmenlere

ve okullar, özel idarelere -burada kanunun ismi zaten hususi idarelerden maaş alan öğretmenleri tarif ediyor- maaşlar ödenmiyor, üç sene birikiyor ve bu maaşların ödenmesine dair bu kanun yürürlüğe getirilirken bunun içerisinde bu sandığın kurulması da gündeme geliyor. Sandığın temel kuruluş amacı -o yıllarda özellikle verem ve benzeri hastalıklardan dolayı ölüm vakaları var- cenaze, ölüm ve maluliyetten dolayı mesleğini ifa edemeyenlere belirli sosyal güvenlik hizmetleri sunmak. Sayın denetçimizin de söylediği gibi, 1949'a kadar temel bir sosyal güvenlik hizmeti yok. Onu da bu sandık üzerinden vermek amacı güdüyor. Zaman içerisinde sandık büyüyor. 1958'de aynı zamanda bir de Yapı Sandığı bununla beraber kuruluyor. 1958'de Yapı Sandığı TÖBANK'a devrediliyor. Sandığımızı 1985'e kadar özerk bir biçimde yönetiyor. 3179 sayılı Kanun'la 1985'te Millî Eğitim Bakanlığının vesayeti altında çalışmalarına devam ediyor.

Öncelikle şunu ifade etmek lazım: Sosyal güvenlik hizmetleri dünyada üç basamak veriliyor. Birinci basamak, temel sosyal güvenlik hizmetleri yani çalışanlardan primlerin kesilmesi ve bunun karşılığında emeklilikte yaşlılık aylığı bağlanması ve emeklilikte bazı ülkelerde tamamen, bazı ülkelerde kısmen, yaşlılığa bağlı veyahut da yaşlılıkta hastalık yardımlarının yapılmasına dayalı bir sosyal güvenlik hizmeti. Nitekim, şu anda bunu Türkiye'de Sosyal Güvenlik Kurumu veriyor. Ama sosyal güvenliğin bir de çalışırken yapılan bir boyutu var. Nedir o? Maluliyet var, cenaze yardımları, ölüm, doğum, sosyal olaylara ilişkin, sosyal olaylar karşısında karşı karşıya kalınan ve finansal bir yardım gerektiren durumlarda da ikincil sosyal güvenlik hizmetleri veriliyor. Bu, dünyada çok yaygın. Şu anda Amerika'da California State Teachers'ın geçen seneki fazlalığı 193 milyar dolar. Yani şu anda Amerika'daki o bölgedeki tüm öğretmenlerin tüm sosyal güvenlik ihtiyaçlarını bu ikincil sosyal güvenlik kurumları karşılıyor. Avrupa'da yine PensionsEurope'a bağlı Shell, Mobil gibi çok büyük firmalar ikincil sosyal güvenlik hizmeti veriyorlar. Fakat bu ikincil sosyal güvenlik hizmetlerinin yanında bir de tamamen kişilerin ikinci bir maaş düşünmesi nedeniyle tabi oldukları üçüncül sosyal güvenlikler var. O da Türkiye'de bireysel emeklilik sistemiyle getirilen ve yine zorunlu kılınan bireysel emeklilik sistemi.

Dolayısıyla, bizim sandığımızı bu sosyal güvenlik sisteminin içerisinde ikincil sosyal güvenlik kurumlarının içinde kalıyor. Bizden başka kim var burada? Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına bağlı Amele Birliği var, İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı POLSAN var, yine, Millî Savunma Bakanlığına bağlı Ordu Yardımlaşma Kurumu var. Sayın Denetçimizin ifade ettiği üzere 1949'da temel sosyal güvenlik hizmetleri geldi ama bakın, OYAK mesela 1961'de kuruldu. OYAK'ın müzakerelerinde gerekçe kanununa bakarsanız mesela orada statü hukukuna tabi. Toplumlar bazı meslekler statü meslekler olarak adlandırılır. Öğretmen, polis yani devletin hükümşahsiyetini temsil eden kişilerin üçüncü kişilerden borç yükü altına girmemesi, çeşitli sosyal olaylarda üçüncü kişilerden borç almaması, çeşitli sosyal olaylarda birbirleriyle dayanışma içinde bulunmalarını teminen bu kurumlar kurulmuş. OYAK da hakeza 1961 yılında 205 sayılı Kanun'la kurulmuş, nitekim, orada da üyelik mecburi.

Diğer taraftan, 4447 sayılı Kanun 2017 yılında yürürlüğe girdi ve iki sefer yürürlüğe girmesi ertelendi. Şu anda 2020 yılının birinci ayında tekrar yürürlüğe girecek, Esnaf Ahilik Sandığı; bu da yine ikincil sosyal güvenlik hizmeti veren bir sandık. Dolayısıyla, şu anda İLKESAN dâhil Türkiye'de 4 tane sandık var, bunlar bakanlıkların bünyesinde, kamu idarelerine bağlı kamu kurumu olarak ikincil sosyal güvenlik hizmeti veriyorlar; bu, işin bir tarafı.

Diğer tarafı: Çok basit bir örnek vereceğim, zaman zaman bu konuda sendika yetkilileri de geliyor, konuşuyorlar. Şimdi, bu şahıs üzerinden, bizim öğretmenimiz üzerinden gidersek Nevşehir'in Gülşehir ilçesinde sınıf öğretmenliği yapan Soner Olgun bizden evlilik yardımı aldı daha önce, yine bizden ikraz aldı yani borç para uygulaması yaptık. Bunları aldı, kullandı. Şimdi, benim 283 bin üyemden bunları alıp kullanan yarın diyor ki "Ben aldım, kullandım ama şimdi ayrılmak istiyorum." Aktüeryal

denge hesabına dayanır bu sandıklar, bu tarz sistemler. Bir apartmanda altın günü yapıldığını düşünün, 30 kişiyiz, altını aldı, üçüncü hafta dedi ki “Ben altını aldım, çıkıyorum.” Yani bu sistemler, sosyal güvenlik sistemleri aktüeryal denge esası üzerine kurulduğundan dolayı siz herhangi bir anda bunu kesip zorunluluktan gönüllüye dön diyemezsiniz. Ha, şu yapılabilir: Bu konuda da zaten biz kanun teklifine ilişkin Millî Eğitim Bakanlığına yazdığımız yazıda, belirli bir tarihi esas alarak “Şu tarihten sonra bu, ihtiyari olabilir.” denilebilir. Çünkü şu anda çalışan 283 bin kişi 400 bin kişiyi emekli etti, 400 bin kişiden 300 bin kişiye maluliyet yardımı verdi, evlilik yardımı verdi. Ben bugün İLKSAN olarak 9 tane karşılıksız sosyal yardım yapıyorum. Bunun içerisinde doğum var, evlilik var, ölüm var, cenaze var, şehitlik var, doğal afet var. Bunları ben bir taraftan toplayıp diğer tarafa aktarırken bunlardan faydalananlardan bir kısmı diğer tarafın ondan faydalanmasını beklemeden bu sistemin dışına çıkarılarsa bu sandıkların, sadece bizim değil, hem OYAK’ın hem kurulacak ahilik sandığının, bu tarz diğer sandıkların yürüme ya da ekonomik olarak faaliyetlerini devam ettirme imkânı maalesef bulunmamaktadır.

Biz sadece geçen iki yıl içerisinde Sayın Başkanım, 35.924 üyemize 365 milyon 859 bin liralık karşılıksız yardım yapmışız. Bu karşılıksız yardımları alanların yarın “Ben buradan çıkıyorum, bundan sonra ne hâliniz varsa görün.” deme riski var, bu birinci risk. İkincisi, tabii ki biz kanun teklifini Millî Eğitim Bakanlığına bir taslak olarak hazırladık ama bizim asıl kanunumuzun yani 4357 sayılı Kanun’un son maddesi der ki: “Bu kanunun hükümlerini icraya Dâhiliye, Maliye ve Maarif vekilleri memurdur.” Neden? Çünkü kesintileri Maliye Bakanlığı yapıyor. Buradaki kamu idaresinin güvencesi altında bu kesintiler, Maliye Bakanlığını ilgilendiren taraf var; dönemi itibarıyla, hususi idarelere bağlı olması itibarıyla İçişleri Bakanlığını ilgilendiren tarafları var.

Diğer taraftan, konu, ilgili yargı mercilerine götürüldü yetkili sendika tarafından. Yargı mercileri bunun belirli bir aşamadan yani bir andan itibaren –çeşitli görüşler var ama- yapılmasının mümkün olmadığına dair karar verdiler. En sonunda, Afyonkarahisar Bölge İdare Mahkemesi konuyu Anayasa Mahkemesine götürdü. Anayasa Mahkemesi konuyu esastan inceledi ve bu zorunluluğa ilişkin şöyle bir hüküm verdi: “Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinden maaş alan ilkökul öğretmenlerinin statü hukukuna tabi kamu görevlisi ve İLKSAN’ın üyelerinin sosyal ve ekonomik çıkarlarını koruma ve üyeleri arasında dayanışmayı teşvik etme amacıyla kurulmuş bir kamu kurumu olduğu gözetildiğinde, İLKSAN üyeliği ilişkisinin bir tür sözleşme olmayıp kamu hukuku ilke ve kurallarına tabi olduğu açıktır. Bu itibarla, İLKSAN üyeliği konusunda irade serbestisinin ve dolayısıyla sözleşme özgürlüğünün varlığından söz etmek mümkün olmadığından zorunlu üyelik esasının sözleşme özgürlüğüne aykırı olduğu da söylenilemez.” Yani burada aslında kamu idaresinin güvencesine, kamu idaresinin varlığına dayanılarak aidat yatıran insanların aidatlarının korunması ve belli esaslar dâhilinde bu yatırdıkları aidatlardan hasıl olan faydayı geri almalarını güvence altına alan kamu idaresinin bunu saklaması ve koruması esasını güdüyor burada. Yani ben kamu idaresine kesiyorum aidatlarımı, buradan yarısı yarın, öbür gün ayrıldı. Farz edelim, doğum oldu veya maluliyet veya ölüm veya cenaze ben alamadım çünkü sandığın mali kaynakları yetmeyecek. Yani bu dokuz tane sosyal yardımın herhangi birinden faydalanıp ayrılan kişi, muhakkak ki diğer tarafın hakkına hukukuna girecek. Dolayısıyla biz burada mevcut şartlarımız itibarıyla, 1943’ten bu yana gelen, kurumun yetmiş altı yıllık birikiminin, 283 bin üyenin... Burada şu an tasarrufun haricinde, geçmiş dönemlerde aidatları kesilen, onların varlıklarıyla kurumu ayakta tutan, tabii, bazı gelirlerimiz var; bunların tamamının korunması şartıyla belli bir dönemden sonra bunun ihtiyari olabileceği... Ama benim hem kurumsal hem de kişisel görüşüm şudur ki: Dünyada ikincil sosyal güvenlik kurumları ve tasarruf şiddetle tavsiye olunan bir şeydir. Hele hele Türkiye’de 1999 Sosyal Güvenlik Reformu, 2008 Sosyal Güvenlik Reformu’ndan sonra çalışanlarımızın emekli maaşlarının çok ciddi manada düştüğü, düşeceği ortada hesaplamalarla. Bunlar, maaş ve benzeri ek ödemelerle çalışanlarımızın sosyal hayatını ve emeklilik hayatlarını kolaylaştıran kurumlardır. Dünyada

ve Avrupa’da örnekleri yaygındır. Avrupa Birliği PensionsEurope vasıtasıyla bunları desteklemektedir. Hatta Avrupa Birliğinin son direktiflerinden birinde bu fonların ülkeler arasında dolaşımını dahi serbest bırakmıştır. Biz konuyla ilgili olarak tavsiye kararına uyduk, bunu da Millî Eğitim Bakanlığımıza arz ettik. Şu an konu Millî Eğitim Bakanlığımızda ama demin de arz ettiğim üzere, kanunu icraya sadece Millî Eğitim Bakanlığı değil, İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı da yetkili.

Bunu arz ediyorum efendim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Ben de Saadettin Bey’e bir şey soracağım: Peki, gerek POLSAN’da gerek OYAP’ta veya Amele Birliğinde de durum aynı mı? Onlarla ilgili şikâyet konuları nedir, var mıdır?

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Henüz bize bu anlamda bir başvuru yapılmadı ancak benim hukuki görüşlerime göre liberal ekonominin uygulandığı bir ülkede kamu görevlisinin veya özel sektörde işçi statüsünde çalışacak veya sektörde çalışacak bir kişinin zorunlu çalışması sadece Sosyal Güvenlik Kurumuyla ilintilendirilmesi hâlinde olur. O zorunludur. Bunun dışındaki çıkarların korunmasına yönelik, onun ihtiyaçlarının korunmasına, geliştirilmesine yönelik tüm faaliyetler veya teşkilatlar, kuruluşların hepsi isteğe bağlı olmalıdır çünkü demin sayın başkan, sayın sorumlu arkadaşımın da anlattığı gibi onun ihtiyaçlarını ve sorunlarını gidermek üzere ve ihtiyaçlarını karşılamak üzere. Ama liberal bir ekonomide ben kendi ihtiyaçlarımı karşıyorum isem bunun, o üyeliğin benim istediğime bağlı olması lazım. Nimet, külfet meselesidir. Sizin zatialinizin söylediği POLSAN veya OYAK gibi... Özellikle OYAK’ın kurulması da belki zorunluluktan kaynaklanmış olabilir yani ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal şartlardan da kaynaklanmış olabilir o ilgili, o mesleği icra edenlere birtakım destek, geleceğine yönelik endişelerini ve şüphelerini ortadan kaldırmak bakımından, onlara bir güvence vermek bakımından zorunlu olarak kurulmuş olabilir ama onun nimeti, külfetinin belki 2, 3, 4, 5 misli kadardır. Dolayısıyla insanlar bu nimeti görerek külfetine katlanacaklar. Eğer nimeti, külfetine katlanmayı gerektirecek derecede değilse o zaman birey bu külfete katlanmak istemeyebilir ve “Beni bu üyelikten çıkarın.” diyebilir tıpkı bir sendika üyeliği veya bir dernek üyeliği, vakıf üyeliği gibidir diye düşünüyoruz biz. Bunu, bizim anlayışımızda yani yorumumuzda, tamamlayıcı bir sosyal güvenlik kuruluşu şeklinde değerlendirmek lazım OYAK’ı, POLSAN’ı, işte İLKSAN’ı veya benzeri kuruluşları.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Çok özür diliyorum Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun.

KAMU DENETÇİSİ SADETTİN KALKAN – Anayasa Mahkemesi ve Danıştayın da benzeri kararları vardır ama onların hareket noktası Millî Eğitim ile sendikaların yapmış olduğu toplu sözleşmelerde üyeliğin ihtiyari olması şeklinde hükümler konulmuş. Dolayısıyla toplu sözleşmeyle kanun maddesinin ortadan kalkamayacağı gerekçesiyle toplu sözleşmedeki bu talepler reddedilmiştir toplu sözleşmeye konulduğu için o maddeler yani üyeliğin ihtiyari olması şeklinde. Toplu sözleşmeyle giderilemeyeceği için bu anlamda, mahkemeler de tabii ki o talepleri reddetmiştir.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Genel Müdür.

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Danıştaydaki doğrudur fakat Anayasa Mahkemesindeki öyle değil. Anayasa Mahkemesinde, Afyonkarahisar Bölge İdare Mahkemesine başvuran bir üyenin, öğretmenin başvurusunun Anayasa Mahkemesine idare mahkemesi tarafından taşınması vasıtasıyla açılan bir davadır, bireysel bir davadır ve Anayasa Mahkemesi reddetmiştir.

BAŞKAN – Bölge idare mahkemesi nasıl...

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Bölge idare mahkemesi konunun Anayasa’ya aykırılık iddiasını yerinde bulmuş, Anayasa Mahkemesine taşımıştır, Anayasa Mahkemesi de aykırılık iddiasını reddetmiştir.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Mahmut Bey.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Gerek ombudsman arkadaşımıza gerek bakanlık temsilcisine teşekkür ediyorum ben.

Şimdi, bakanlık temsilcisine benim şöyle bir sorum var: Bu, İLKSAN’la ilgili görev yapan arkadaşlarımız huzur hakkı alıyor mu?

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Yönetim kurulu mu efendim?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Evet.

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Huzur hakları almıyorlar, aylık ücret alıyorlar.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Nasıl, anlamadım?

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Aylık ücret alıyorlar, yönetim kurulu üyeleri alıyorlar.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ne kadar aylık ücret alıyorlar?

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Asgari ücretin 5 katı, 4 katı seviyelerinde alıyorlar yönetim kurulu başkanı ve yönetim kurulu üyeleri olarak.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Peki, bunlar aynı zamanda kamu görevlisi değil mi?

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Evet efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Asgari ücretin 5 katı yani 10 bin aşağı yukarı veya 8 bin.

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Efendim, daha fazla, brütün 5 katı.

BAŞKAN – Mahmut Bey, direkt siz şey yaparsanız... Karşılıklı olursa zaman da daralıyor.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Özur dilerim. Konuyu öğrenmeye çalışıyorum.

Peki, o sorunun cevabını aldım.

Açıklamalarınızda konuyu siz, OYAK’a dayandırdınız.

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Yok, efendim, diğerlerine, tamamına, dünyada ve Türkiye’de olan bir sistem olarak...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Diğerlerine de dayandırdınız bir bütün olarak.

OYAK’ta bir kişi emekliye ayrıldığı zaman aldığı emeklilik ikramiyesi aşağı yukarı 160-170 bin liradan aşağı değil. Sizin şu anda bize vermiş olduğunuz bu bilgi notunda 12.146 kişi emekliye ayrılmış, 331 milyon 345 bin 362,30 TL para ödenmiş toplam. Bunu böldüğümüz zaman kişi başına düşen 27.280 lira.

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Takriben o kadar efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – OYAK’la ne ilginiz var? Diğerleriyle de bağlantı kurun. Devam ediyorum ben.

Evlilikle ilgili 8.751 kişiye yardım vermişsiniz, 4 milyon 799 bin 350 TL var, böldüğünüz zaman 548 TL yapıyor. OYAK’la, diğerleriyle ne bağlantınız var? Ölmüş yani hakikaten resmen sıkılmışsınız limon gibi böyle.

Geliyoruz, ölümle ilgili...

BAŞKAN – Tek tek şey yapmayalım da şöyle...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Bitiyor, cevap verince de bitirmiş olacağız. İki cümle kaldı üstat.

Ölümlle ilgili, geliyoruz, 444 kişi rahmetli olmuş. Burada 9 milyon 879 bin 626 var, böldüğümüz zaman 22.251 var. Ya, Allah rızası için, OYAK ile diğerleriyle bir karşılaştırmın, neredesiniz şu anda İLKSAN olarak?

Gelioruz, maluliyet olarak: Bakın, maluliyet olarak 107 kişi var, 2 milyon 5 bin 225,89 TL; bölün, 18.740 lira. Yani karşılaştırmayı yaparken sizin burada verdiklerinizle ilgili, oradakilerin aldığı huzur hakkı maaşı ne kadar, sizinkilerin ne kadar; bunları da bir karşılaştırmın, bence daha doğru ve yerinde olur.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Biz teşekkür ediyoruz.

Tabii ki biz Sayın Genel Müdüremizi sadece o tavsiye kararıyla ilgili çağırdık buraya. Ama şöyle: O aslında İLKSAN'ı OYAK'la kıyaslamadı. OYAK, İLKSAN, POLSAN...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – O zorunluluklarla ilgili, anladım da üyelerine yarar anlamında, ikincil güvence anlamında değerli arkadaşımız açıklarsa...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Genel Müdür.

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Sayın denetçim yine nimet-külfet meselesi diye bir denge kurdu. Bizim ortalama aidatımız 62 lira efendim, OYAK'ın en düşük aidatı 300 lira ve o, 160 bin lira alanlar 468 lira aidat alıyor efendim.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Şimdi, o zaman Anayasa'nın 2'nci maddesi "Türkiye Cumhuriyeti bir sosyal devlettir..."

İLKSAN GENEL MÜDÜRÜ MİNTEZ ŞİMŞEK – Sosyal, demokrat, hukuk devleti, evet.

BAŞKAN – Sayın Tanal, bu konuyu noktalıyoruz.

Şimdi, Kamu Denetçiliği Kurumumuzun (2018/7660) şikâyet numaralı başvurusuyla ilgili verdiği tavsiye kararı hakkında bilgi vermek üzere sözü Kamu Denetçimiz Sayın Hüseyin Yürük Bey'e veriyorum.

Buyurun Sayın Yürük.

KAMU DENETÇİSİ HÜSEYİN YÜRÜK – Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

Dosyamızın konusu Trabzon'da "Cephanelik" ismiyle tanınan tarihi bir alan. Burası imarda park yeri olarak gözüktüyor fakat daha sonra imar değişikliği yapılıyor ve park yeri olmaktan çıkarılıyor. Müteakiben, bu yerle ilgili yer altına bir turistik tesis ve lokanta için izin alınıyor. İzin veriyor ilgili kuruluşlar yani Trabzon'daki Büyükşehir Belediyesi ve Ortahisar Belediyesi tarafından bu izinler veriliyor ancak bu binanın yapımı sırasında yer altına alınan izin aşıyor, yer üstüne ve bitişine de bir inşaat yapılıyor. Bunun üzerine bize bir şikâyet geldi, biz konuyu inceledik. Anayasa, sair mevzuat, ilgili bakanlıklardan bilgi aldık ve son olarak da bilirkişiye incelettik, bilirkişi incelemesi sonrası yapılan şikâyeti haklı bulduk. İki bakanlığa, Çevre ve Şehircilik Bakanlığımıza, Kültür ve Turizm Bakanlığımıza, Trabzon Büyükşehir Belediye Başkanlığına ve Ortahisar Belediyesine yapılan bu müdahalenin kaldırılmasına dair bir tavsiye kararı vermiştik.

Arz ederim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

Evet, bu konuyla ilgili öncelikle Kültür ve Turizm Bakanlığımızdan gelen Sayın Gürül'e söz vereceğim.

Buyurun Murat Bey.

KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRÜ MURAT GÜRÜL – Başkanım, bu cephanelik binası 1887 yılında inşa edilmiş bir bina, tarihî bir bina. 1974 yılında da Gayrimenkul Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu tarafından tescil edilmiş, koruma altına alınmış, daha sonra da 1995 yılında koruma alanı belirlenmiş. Hazine mülkiyetinde olan bu parsel yaklaşık 27 dönüm üzerine oturan bir yer.

Sayın Komisyon üyemizin de söylediği gibi, burası imar planında park alanı olarak geçiyor. Daha sonra Trabzon Büyükşehir Belediyesi ve Ortahisar Belediyesinin getirdiği imar tadilatlarıyla rekreasyon alanına çevrilmiş. Park alanından tek farkı, bu rekreasyon alanında yüzde 5 yapılaşma hakkı getirilen bir şey. Burayla ilgili -bu cephaneliğin restorasyonu ve buna ilave bir bina, zannedersen bir de “hobbit evleri” diye geçiyor- bir turistik konaklama tesisine ilgili proje önerileri, plan önerileri defalarca Koruma Kuruluna geliyor, kurulda da birkaç kez reddedilmiş. Daha sonra kurulun aldığı kararlarla burası tashih edilerek sadece bu cephanelik binasının restorasyonu ve buna ilave restoran fonksiyonu olan bir bina yapımına izin verilmiş. Bununla ilgili de projesinde ayrıntılar tespit ediliyor, bu da kurula defalarca gidip geliyor. Nihayet, kurulun onayladığı restorasyon projesine göre bu tescilli cephanelik binasının restorasyonu tamamlanıyor ve buna ilave olarak, yanında yapılan, restoran fonksiyonu olan bir binanın projesi uygun görülüyor, bunun da inşaatı tamamlanıyor. Şu anda hem tescilli cephanelik binasının restorasyonu bitmiş hâlde hem de restoran fonksiyonu verilen yeni binanın inşaatı bitmiş hâlde. Cephanelik binasına da konaklama işlevi yüklenmiş, bu da koruma kurulunda şu anda bekliyor yani projesine göre bu yapıldığı için iskân izni verilmesi aşamasında. Bu parsel, tescilli cephanelik binasının olduğu parsel 27 bin küsur metrekare. Burası imar planı tadilatıyla park alanından rekreasyon alanına çevrildiği için Planlı Alanlar Yönetmeliği’ne göre yüzde 5 yapılaşma hakkı var. Bu 27 bin metrekareye yüzde 5 uygulandığı zaman burada verilen emsalin de altında, daha düşük bir yapı yapılmış hâlde.

Yani özetleyecek olursak yapılan projeler, uygulamalar, hepsi belediyeden gelen imar mevzuatına uygun planlar üzerinde, yine restorasyon ilkelerine uygun şekilde yapılmış, ek bina da koruma kurulunun aldığı kararlara göre bitirilmiş hâdedir.

Arz ediyorum.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığından gelen arkadaşlarımız...

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI MEKÂNSAL PLANLAMA GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ HACI ABDULLAH UÇAN - Sayın Başkanım, değerli hazırım; bahse konu cephanelik alanıyla ilgili tavsiye kararında idarelerin kendi görev ve yetkileri gereğince konuya ilişkin gerekli iş ve işlemlerin makul sürede yapılması hususunda bir tavsiye kararı var. Sayın Genel Müdürlüğümüzün de ifade ettiği gibi, söz konusu alan, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun uhdesinde ve yönetiminde olan bir alan. Bakanlığımızın her ne kadar imar planlarıyla ilgili denetim yetkisi olmakla beraber, İmar Kanunu’nun 4’üncü maddesindeki istisnalar tanımında 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu bu istisnalardan sayılmıştır. Bu kanunun da 10’uncu maddesinde “Her kimin mülkiyetinde ve idaresinde olursa olsun her türlü denetim Kültür ve Turizm Bakanlığına aittir.” denmektedir. Dolayısıyla bu alanla ilgili imar planlama yetkisi de Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulundadır ve onlar tarafından onaylanmıştır, projeler ilgili belediyesince kurula sunulmuş ve kurul tarafından onaylanmıştır ve biraz önce ifade ettiğim kanun gereğince de denetim yetkisi de ilgili bakanlığın uhdesindedir. Bakanlığımızca da bununla ilgili iş ve işlemler bu anlamda değerlendirilmiştir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Peki.

Biz teşekkür ediyoruz.

Konuyla ilgili soru sormak isteyen?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani “değerlendirilmiştir” ibaresini anlamadım, ne demek? Yani çok genel bir ifade oldu ama.

BAŞKAN – Buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Sayın hatip dedi, “Değerlendirilmiştir.” ifadesi, kurumunuzca... Nedir? Yani biraz açınlar, ne açıdan değerlendirilmiş, ne olmuş?

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI MEKÂNSAL PLANLAMA GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ HACI ABDULLAH UÇAN - Bir bakanlığın yetkisinde olan...

BAŞKAN – Mahmut Bey, siz bunları çok iyi anlarsınız aslında.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yok, anlamıyorum, anlamadığım için soruyorum. Yani genel bir ifade oldu, ne demek yani “değerlendirilmiştir” öğrenmek istiyoruz yani.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI MEKÂNSAL PLANLAMA GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ HACI ABDULLAH UÇAN - Başka bir bakanlığın yetkisinde olan hususu anlamış ve onu sizlere ifade etmiş bulunmaktayım.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani siz görevli değilsiniz, sizin Bakanlık görevli değil.

ÇEVRE VE ŞEHİRCİLİK BAKANLIĞI MEKÂNSAL PLANLAMA GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ HACI ABDULLAH UÇAN - Sayın Milletvekilim, biraz önce ifade ettiğim, okuduğum kanun gereğince bu bölgeler Kültür ve Turizm Bakanlığının yetkisinde, aynı şekilde sit alanı olsaydı, tabiat varlıkları bölge kurullarının yetkisinde olsaydı pek tabii ki Çevre ve Şehircilik Bakanlığımızın yetkisi alanında olacaktı. Yalnız, bu kültür varlığı olduğu için ilgili bakanlığın.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Kültür Bakanlığının yetkisinde, sizin değil.

BAŞKAN – Yani mevcut durumuyla o şekilde.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Anladım. “Değildir.” niye diyemiyor arkadaşımız?

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederiz.

Buyurun.

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Park yerine imar geçirilmiş, şu an bu işlemi yapanların yaptığı şekilde olumlu mu bulunmuş?

BAŞKAN – Evet.

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Ama her şeye uygun olduğu için olumlu olmuş.

BAŞKAN – Evet, olumlu olmuş.

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Cephanelik alanı rekreasyon alanı olarak kabul edilmiş.

BAŞKAN – Evet, doğrudur.

Teşekkür ediyorum.

Kamu Denetçiliği Kurumumuzun 2018 Yıllık Raporu’nda Hacettepe Üniversitesi Rektörlüğünün kurumun 2017/11592 şikâyet numaralı tavsiye kararına uymadığı belirtilmiştir.

Konuyla ilgili olarak ilk sözü Kamu Denetçisi Sayın Arif Dülger Bey’e veriyorum.

Buyurun Sayın Dülger.

KAMU DENETÇİSİ ARIF DÜLGER – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri; Muhammet Emin Dedeoğlu isimli, açıköğretim fakültesinde okuyan bir öğrencimiz 18/9/2017 tarihli başvurusunda Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Adalet Bölümünde alıp başarılı olduğu iki dersin -ki bunlar insan hakları ve kamu özgürlükleri ile büro teknolojileri dersidir- başka bir sınavla girerek eğitim gördüğü Hacettepe Üniversitesinde de bu derslerin sayılmasını talep ederek muafiyet talebinde bulunmuştur. Öğrencimiz Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik bölümüne kayıt yaptırmıştır. Hacettepe Üniversitesine 29/3/2017 tarihinde yazılı başvuruda bulunan öğrencimize Fakülte Dekanlığının Yönetim Kurulu kararıyla muafiyet talebinin uygun olmadığı 3/4/2017 tarihinde bildirilmiştir. Fakülte Yönetim Kurulunun kararına baktığımızda, kendi üniversitelerindeki öğretim yönetmeliğinin 22’nci maddesi uyarınca derslere devam zorunluluğu bulunması nedeniyle eş değer olarak açıköğretim fakültesinde aldığı derslerin kabul edilemeyeceği bildirilmiştir. Yani açıköğretim fakültesinde devam zorunluluğu olmadığı için, Hacettepe Üniversitesi, kendi üniversitesinde devam zorunluluğu olduğu için bu muafiyet talebini kabul etmemiştir. Biz yaptığımız incelemelerde ve aldığımız bilgilerde üniversiteyle ilgili gerekli yazışmalarda bulduk, bu konuda kendileri zamanında cevaplar verdiler, herhangi bir aksama olmamıştır. Açıköğretim fakültesiyle ilgili 1982 yılında 17860 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Açık Yükseköğretim Yönetmeliği’nin 5’inci maddesi ile 13’üncü maddesindeki hükümler dikkate alındığında, biz bu ret işleminin hukuka uygun olmadığı kanaatine vararak 2/3/2018 tarihli tavsiye kararında bulduk. Yine, üniversitemiz, bu karar kendisine gönderildikten sonra 9/4/2018 tarih ve 7517 sayılı cevabında Hacettepe Üniversitesi Senatosunun 18/10/2017’de aldığı bir kararla ders transferlerinde eş değeri ilişkin esas ve ilkelere göre açıköğretim fakültesinde geçmiş olduğu derslere eş değer olan derslerden muaf sayılması talebinin bu ilkelere göre uygun olmayacağını söylemiştir. Biz Açık Yükseköğretim Yönetmeliği’nin o maddelerinde açıköğretimde okuyan bir öğrenci ile örgün eğitimde, devam zorunluluğu olan Hacettepe Üniversitesinde okuyan bir öğrencinin herhangi bir farkının olmadığını bu yönetmelik hükümlerine dayandırdık ve bu yönetmelik hükümlerinin 13’üncü maddesinde “Açıköğretim öğrencileri ile aynı öğretim programına göre örgün öğretim öğrencileri arasında öğrenci hakları bakımından fark bulunmadığı gibi her iki yoldan –her iki okuldan veya açıköğretim veya örgün olarak- mezun olanlar eşit hak ve yetkilere sahip olurlar.” hükmünü dikkate aldığımızda, yapılan işlemin hukuka uygun olmadığı kanaatine varmış bulunmaktayız. Öğrencimiz 11/6/2018 tarihinde mezun olmuştur. Mezun olması muafiyet talebi sayılmadığı için ilave dersler ve krediler olarak gerçekleştirilmiştir. Üniversite bir mağduriyetin bu sebeple vaki olmadığını söylese de biz hukuk devletinde normlar hiyerarşisi içinde yönetmeliklerin altında olan üniversitenin bahsettiğimiz eş değerlik ilkeleriyle bunun değişmeyeceğini düşünüyoruz. Dolayısıyla başka başvurular veya başka öğrenciler benzer durumda mağduriyetler ve sıkıntılar yaşayabilir. Bu yüzden, üniversite senatosunun aldığı bu kararın yönetmeliğe aykırı olduğunu düşünmekte olduğumuz için kendilerine böyle bir tavsiye kararında bulduk. Üniversite tavsiye kararımıza bahsettiğimiz gerekçelerle uymayacağını ifade etmiştir.

Arz ederim efendim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Komisyonumuza bilgi vermek üzere Hacettepe Üniversitemizden gelen yetkili arkadaşlar...

Buyurun.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ İŞLERİ DAİRE BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. ÜMRAN UYGUN - Sayın Başkanım, saygıdeğer Komisyon üyeleri; ben Hacettepe Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkan Vekiliyim, öğretim üyesiyim, iki buçuk yıldır bu görevdeyim ve rektörlüğüm bizi görevlendirdi bugün arkadaşlarımla. Sağlık Bilimleri Fakültesi dekanımız burada ve hukuk müşavirliğinden avukat arkadaşımızla buradayız.

Sayın ombudsman üyemizin söyledikleri doğru. 2014 yılında öğrencimiz beslenme ve diyetetik bölümünü kazanmıştır ve yönetmeliğimize göre zaten bir başka okuldan getireceği derslerin birinci yılın sonuna kadar başvurarak eş değeri verilecek ya da verilmeyecek kararı verilerek öğrencinin öğretim hayatı başlar ve ilk geldiğinde zaten ortak zorunlu dersler dediğimiz tarih, Türkçe ve -biliyorsunuz YÖK'ün verdiği ortak zorunlu dersler bunlar- İngilizce gibi derslerini zaten hiç sorgulamazsınız kabul edip öğrenciyi eğitimine başlattık. 2017 yılında öğrenci, tam da o sırada -açık öğretimde de okuyabiliyorsunuz, biri örgün biri açık olan iki eğitime devam edebiliyorlar, YÖK'e göre iki lisans programına kayıtlı olmak mümkün değil zaten- biri örgün ve biri açık olduğu için devam ettiği diğer programdan iki dersini saydırmak üzere tekrar başvurmaya çalıştı. Aslında yönetmeliğimize aykırıydı yani o tarihte onun dilekçesini bile baştan reddetmemiz gerekiyordu çünkü yönetmeliğimiz çok açık: Birinci dönemin sonuna kadar bütün muafiyet işlemlerinin bitmiş olması gerekiyordu ve biz de zaten ilk verdiği dilekçeyle ilk muafiyetini de yapmıştık. Bu ekstra gelen istek yine de dekanlık tarafından, mağdur edilmesin, gerçekten hani sayılabilecek bir ders varsa diye iyi niyetle alındı, incelendi ancak açık öğretim tamamen açık olduğu için, hiçbir şekilde ders devamı söz konusu olmadığı için -ve bizim yönetmeliğimizin de kesin şartı var, yüzde 30 devamsızlık hakkıyla yani yüzde 70 devam mecburiyetiyle bir ders ancak ders statüsü kazanıyor bizde- bu nedenle bir ret cevabı yazılmış öğrenciye.

Diyeceksiniz ki şimdi, açık öğretim... Biraz önce söylenen cümlelere istinaden ben de şunu söylemek istiyorum: Açık, Anadolu Üniversitesinin kendi yönetmeliği şu anda önümde, onun ders transferiyle ilgili 10'uncu maddesinin (1) bendini okuyorum: "Açık öğretim, uzaktan öğretim sistemiyle eğitim verilen programlardan veya örgün programlardan alınan Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Türk Dili ve Yabancı Dil derslerini -yani bu sözünü ettiğim ortak zorunlu dersler- başaran öğrenci kredi ve içerik bakımından eş değer olmak kaydıyla bu derslerden kredi ve ders transferi talebinde bulunabilir." diyor ve devam ediyor: "Bu dersler dışında açık öğretim, uzaktan öğretim sisteminden, örgün öğretim programlarına ders transferi yapılamaz." diyor. Yani açık öğretim kendi içinde bile bir başka programından ders kabul etmez iken örgün eğitimde bunu kabul etmemiz bekleniyor bizden.

Yani ben başka bir şey söyleyemem zaten hukukçu değilim, o cevapları yazan da hukuk müşavirlerimizdi. Tam olarak oradaki cümlelerle size hitap edemem, akademisyenim. Ama benim gördüğüm bir şey var, açık öğretim bile kabul etmiyor.

BAŞKAN – Arif Bey, tekrar ekleyeceğimiz bir şey var mı?

KAMU DENETÇİSİ ARIF DÜLGER – Sayın Başkanım, konuyu incelerken biz, yaptığımız yazışmalarda üniversitenin ilgili bölümü tarafından 17/2/2017 tarihinde 93 sayılı yazıyla belirtilen derslerin yani muafiyet talebinde bulunulan derslerin eş değer olup olmadığına ilişkin üniversite seçmeli dersler koordinatörlüğünden sorulması için dekanlıktan talepte bulunulmuş ve 17/2/2017 tarih ve 40 sayılı yazıyla ilgili koordinatörlükten alınan görüş şu şekilde olmuştur... Üniversite seçmeli dersler koordinatörlüğü 3/3/2017 tarih ve 49 sayılı yazıyla buna cevap vermiş ve belirtilen derslerin içeriklerinin ve AKTS -Avrupa Kredi Transfer Sistemi- bakımından uygun olduğu görüşünü dekanlığa iletmıştır. Üniversitenin savunduğu görüşlerle bu ilgili birimin yani üniversite seçmeli dersler koordinatörlüğünün cevabi görüşü çelişki arz etmektedir. Biz diyoruz ki: Açık öğretimde okuyan bir öğrenciyle örgün eğitim alan bir öğrenci arasında gerek mezuniyet bakımından gerek aldığı eğitim bakımından herhangi bir fark yoktur. Bu bakımdan eşitliğe de aykırıdır ve Açık Yükseköğretim Yönetmeliği'ne aykırı bir işlem tesis edilmiştir. O öğrenci mezun olmuş olsa dahi bundan sonra yapılacak talepler karşısında hukuka uyulmasını savunuyoruz.

Arz ederim.

BAŞKAN – Peki Yükseköğretim Kuruluyla bu konu görüşüldü mü?

KAMU DENETÇİSİ ARİF DÜLGER – Konuyla ilgili doğrudan bir görüş alışverişinde bulunmadık. Elimizdeki mevzuat ve kanuni düzenlemeler yeterli geldiği için böyle bir ihtiyaç hissetmedik Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Peki, üniversite olarak siz soruyor musunuz Yükseköğretim Kuruluna?

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİ İŞLERİ DAİRE BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. ÜMRAN UYGUN – Yükseköğretim Kurulu ders transferlerinde üniversite senatolarına bırakmış bu durumu ve bizim de senato olarak aldığımız kararlar var, o kararlara istinaden ders transferlerini yapıyoruz efendim.

BAŞKAN – Anlaşıldı.

Anlaşılan bu konu da rektörlük ve başdenetçiyle görüşülmesi gerekiyor.

Teşekkür ediyoruz.

Bu konuyla ilgili sormak istediğiniz bir şey var mı arkadaşlar?

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Ben bir şey sormak istiyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun.

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Değerli arkadaşlar, tıp doktoruyum, ben de Hacettepe mezunuyum ama şunu söylemek istiyorum: Sevgili Arif arkadaşım yani bir örgün eğitim ve açık öğretimli iki okulun koşullarının ya da neticelerinin aynı olmasını istiyor. Şimdi, açık öğretime benim de öğrenci olduğum dönemde çok düşük puanlarla giriliyordu ama Hacettepe Üniversitesine de en yüksek puanlarla giriliyordu. Şimdi bunun koşullarının aynı sayılması ya da neticesinin aynı sayılması biraz çelişki gibi oluyor çünkü birinde devam mecburiyeti hiç yok, birinde öğrenci, söz gelişi gezerek okulu bitirebiliyor ya da işte, az çalışarak ya da başka bir işi var çünkü bir yerde de örneğin çalışıyor, orada da okuyor. Ama ben bir Hacettepe mezunu olarak tıp fakültelerinin içinde bile, bir başka tıp fakültesinde okuyan yakınlarımın çok rahat okuduğunu ama ben Hacettepe de çok zor okudum, dereceli bir okul mezunu olmama rağmen bunu yaşadım. Bu anlamda örgün bir eğitimle açık öğretimin koşullarının aynı olmasını biraz olumlu bulmadım ben de.

Teşekkür ederim Başkanım.

BAŞKAN – Biz teşekkür ediyoruz.

Buyurun Mahmut Bey.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Şimdi, burada tartışma konusu şu: Örgün eğitimde görülen derslerle açık öğretimde görülen derslerin aynı olması nedeniyle orada muafiyet istenilmesi, ben bu konuyu böyle anladım. Konu buysa biraz önce Sağlık Bakanlığının değerli temsilcisi Siyasal mezunu olduğunu söyledi. Müşterek derslerimiz var. Nedir? Medeni hukuk. Siyasalda okuyan bir arkadaşımız açık öğretimdeki hukuk fakültesine girdiği zaman, medeni hukuk dersini Siyasalda görmüştür, peki, ondan o da muaf olmayacak mı? Yani, efendim, veyahut da açık öğretimde okuyan arkadaşımız Siyasala girdi, açık öğretimdeyken medeni hukuk dersini gördü... Ayrıca orada, bizde mali hukuk vardı, vergi hukuk dersini de hukuk fakültesinde gördü, e, peki, Siyasalda da görecek bu arkadaşımız Maliye bölümünde, peki, bundan muaf olmayacak mı? İşin temel noktası, özü bu. Burada üniversite sınavında girilen puan esas alınmaz. Burada gayet rahat, oradaki öğretim üyesi olan hocalarımız tabii sınav yapıyor, sınavı geçiyor mu, geçmiyor mu? Siz kalkıp yurt dışında alınan bir dersle ilgili Türkiye’de denkliği vereceksiniz ama burada aynı dersi, farklı üniversitelerde bulunan aynı dersleri gören ve aynı öğretim üyesi olarak orada ders verse bile, o dersi verse bile ona siz denkliği sağlamayacaksınız. Bu adaletsizliktir. Ben ombudsman kurumunu kutluyorum.

BAŞKAN- Yani aslında iki farklı görüş var.

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Şimdi hukuk olarak eşitlik oluyor da, adalet olarak olmuyor. Hukuk eşitliği sağlıyor ama adaleti sağlamıyor.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Adaletin olmadığı yerde eşitlik olmaz.

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Hukuksal olarak haklı fakat adalet olarak Hacettepedeki...

BAŞKAN – Metin Bey, düğmeye basar mısınız?

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Adaletin sağlanmadığını görüyoruz burada.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Arkadaşlar, somut örnekleri veriyorum.

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Her zaman eşitlik her zaman adalet olmuyor.

BAŞKAN – Yani burada iki farklı görüş var, iki farklı görüş de kendi açısına göre haklıdır ama YÖK'ün buna el atıp bir karar vermesi gerekir aslında.

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Bir sınav yaparsın, madem orada görmüş o dersi, bir sınav yaparsın kendi öğrencin gibi, arkadaşımın dediği gibi adalet öyle sağlanır.

BAŞKAN – Mesele bitirilir, doğrudur yani bir düzenlemeyle bu iş çözülebilir aslında. Kamu Denetçiliği Kurumumuzun bunu YÖK'e taşıması ve YÖK'ün bu meseleye bir çözüm bulması gerektiğine ben kanaat getirdim.

MUSTAFA KENDİRLİ (Kırşehir) – Yani aslında konu geniş Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Mustafa Bey, buyurun.

MUSTAFA KENDİRLİ (Kırşehir) – Yurt dışındaki üniversitelerin denkliği de düşünüldüğü zaman kapsamı çok genişliyor, sadece ders değil, denkliklerde de YÖK aynı şekilde birçok sıkıntı yaşıyor ve karar almakta zorlanıyor. Dolayısıyla aslında çok böyle derinlemesine araştırılması gereken bir konu bence yani aynı dersi iki defa üst üste görmesinin ne faydası var, bu bir de zaman kaybı değil mi? Öyle değil mi yani ben de aynı şekilde düşünüyorum. Yani bir dersi aldı, gördüyse üniversite...

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Aynı dersi gördüğü söyleniyor, o zaman aynı dersi gördüyse bir sınav yaparsın...

MUSTAFA KENDİRLİ (Kırşehir) – Ama üniversiteyi de bitirdiği zaman da statü olarak hiçbir farkı olmuyor, bu tamamen çelişiyor, sizin dediğinizin dışına çıkıyor. Öyle değil mi?

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Yani aynı zamanda ikisini de okuyabiliyor, şimdi o zaman işine geldiği yerde geçme durumu da olabilir, yani bir yerde...

BAŞKAN – Buyurun Nurullah Bey.

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Yani burada bir hani hukuku uygularsak haklılar ama adaleti uygularsak haksızlık oluyor, çalışanın yani...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani çok güzel!

BAŞKAN – Bir saniye Mahmut Bey...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani hukuk devleti olduğumuza göre hukuku uygulayacağız...

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Bir haksızlık var demektir, var.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – ...hukuktan uzaklaşırsak çadır devleti oluruz.

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Ama adalet...

BAŞKAN – Şimdi, hukuk da adalet getirecek ama hukuk adalet getirmezse o da hukuk olmaz o zaman.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Arkadaşlar, felsefe yapmayın, şimdi biz de burada yani doğru olan şeyi yapmaya çalışıyoruz.

METİN NURULLAH SAZAK (Eskişehir) – Yok, adaletin hukuktan daha üstün olması gerekir yani.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Felsefe yapıyorsunuz arkadaşlar.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, tekrar Arif Bey söz istiyor, ben Arif Bey'e söz veriyorum.

Buyurun Arif Bey.

KAMU DENETÇİSİ ARİF DÜLGER – Sayın Başkanım, bahsettiğiniz konuyu biz YÖK'le görüşmelerimizde bundan sonra tekrar gündemimize alacağız, bir vesile olduğunda veya direkt ziyaretlerimizde bunu aktaracağız. Ancak bizim anlatmak istediğimiz Açık Yükseköğretim Yönetmeliği'nin 5'inci maddesinde vurgulandığı üzere derslerin kapsamı aynıdır, örgün eğitim de olsa açıköğretim de olsa derslerin kapsamının aynı olmasıdır. Buradan hareket ediyoruz. Kaldı ki üniversitenin kendi organı da bu derslerin aynı olduğunu zaten belirtiyor. Biz yani hukuken bu farklılığın giderilmesini istiyoruz yoksa eğitim kalitesi olarak elbette okullar arasında fark olabilir sayın vekilimizin dediği gibi olabilir, bu hayatımızda karşılaştığımız bir şey. Bir emtia aldığımızda bile bir ceket farklı firmaların markasına göre değişik olabilir, bu eğitimde de farklı olabilir. Biz, aslanan Açık Yükseköğretim Yönetmeliği'nde bu derslerin örgün eğitimde alınan derslerle kapsamı aynı olduğu için muafiyet talebinin uygun olması gerektiğini hukuken söylüyoruz, bizim söylediğimiz budur.

Arz ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Ama dediğim gibi bu konuyu YÖK'ün çözmesi gerekir yoksa üniversite yönetimleri bu konuyu çözmez yani Hacettepe gibi bir üniversite -kendini Türkiye'de en iyi üniversite kabul eden üniversite, ki öyledir de- bunu zor kabul edecektir, dolayısıyla bu konuyu YÖK'e taşımak gerekir. Peki, ben...

SERVET ÜNSAL (Ankara) – YÖK kabul edecek sonuçta...

BAŞKAN – Yani kabul etmemiş nitekim, öyle karar vermişler zaten.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Keyfi etmişler işte, keyfi edin, Kamu Denetçiliği Kurumu...

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, şimdi, tabii Meclis tatile, seçim çalışmasına girince 31 Mart seçimlerinden dolayı, Kamu Denetçiliği Kurumu raporu bayağı bir gecikti. Dolayısıyla bazı kurumları yani Kamu Denetçiliği Kurumunun talep yazılarına cevap vermeyen veyahut da geciktiren birçok kurumu çağırmadık buraya, sadece yani biraz daha önemli bulduklarımızı çağırdık, aslında diğerleri de tabii ki önemliydi. Dolayısıyla kendi alanında kurum olmamasına rağmen buraya gelen, çok değerli, Mecliste de uzun yıllar çalışmış olan Yahya Akman Bey'e ve Celile Özlem Tunçak Hanımefendi'ye teşekkür ediyorum.

Sizlerin de aktaracağı bir şey varsa sizlere de söz vermek istiyorum.

Buyurun Yahya bey.

KAMU DENETÇİSİ YAHYA AKMAN – Başkanım, teşekkür ediyorum.

Bu kanunun hazırlanmasında emeği geçen bir insan olarak şimdi tam olarak arzuladığımız formatın yavaş yavaş Türkiye Büyük Millet Meclisi Karma Komisyonu bünyesinde gerçekleştirilmesinden mutluluk duyuyorum. Yani âdetâ bir açık kürsü gibi, Türkiye Büyük Millet Meclisinin, halkın iradesinin gücünü arkasına alan Ombudsmanlık Kurumunun Türkiye Büyük Millet Meclisiyle iş birliği yaparak kurumları buraya davet etmesi, onların kararlarına uymama gerekçelerini bir de Meclis huzurunda

izah etmeye onları çağırması, bu sistemin işleyişi açısından, dünyadaki bir kısım örneklerini de dikkate aldığımız zaman çok önemli bir adım. Malumunuz, birkaç yıldır bu rutini Türkiye Büyük Millet Meclisinde gerçekleştirebiliyoruz, bundan duyduğum memnuniyeti ifade ediyorum. Milletvekili arkadaşlarımızın konuya ilgi duyması, toplantıya katılması yani halkın adına halkın avukatlığını yapma iddiasındaki Ombudsmanlık Kurumunun tabiri caizse yanında durması, onun öne çıkarmış olduğu sizlerin örneğimize yoluyla bizim verdiğimiz yüzlerce, binlerce karar arasından çıkarmış olduğunuz birkaç tane örneğimize suretiyle ortaya çıkan kararlar da olsa bunların bugün burada tartışılması güzel bir gelişme, ben bunun mutluluğunu sadece ifade ediyorum. Emeği geçen, toplantıya iştirak eden kurum, kuruluşlardan gelen bütün arkadaşlara teşekkür ediyorum.

Buradaki formattan da anlaşılacağı üzere bizim çalışma tarzımız kurumlara bir hasımlık niteliğinde değil, onların hisımı olarak onlarla yardımlaşarak dayanışarak bu işi gerçekleştirmek arzusundayız. Saadetin Bey'in sunumu sırasında, kendisi de ifade etti, bir husus vardı, önemine binaen ben de değinmek istiyorum. Benim ilimle ilgili birçok benzer konular yaşadık. Son dönemlerde güvenlik gerekçesiyle kamu görevlileri hakkında ki birtakım toplanan bilgilerin bizlerle paylaşılması veya az bir kısmının paylaşılması durumu söz konusu. Bunu Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında ifade etmek isterim ki bir kez daha, özel kanunumuzun özel maddesi gereği yani çok gizli nitelikte dahi olsa devlet sırrı diye kabul edilen nitelikteki bilgiler dahi olsa bunların istenildiği zaman bizimle paylaşılması gerekiyor. Gerekirse bir kurye tarafından getirilip ilgili ombudsman arkadaşına bu belgelerin sunulması gerekiyor çünkü bu tip kararların verilebilmesi için yani kararın verilebilmesi için o son noktayı öğrenmeniz gerekiyor. Evet, kurum takdiri diyoruz yani kurum nihayetinde birini göreve alıp almamak takdirini kullanabilir ama bazen ihraçlarla ilgili, bazen çeşitli cezalandırmalarla ilgili, bazen de dediğim gibi ilk göreve alma konularıyla ilgili, devlet kurumlarımızın ayrıca bu bilginin başka kimselerle paylaşılması maddesini yanlış yorumlamaması gerektiğini ben de ifade etmek istiyorum, bunu kendi şahsi görüşüm olarak söylemiyorum, 6328 sayılı Yasa'daki hüküm gereği bunu ifade ediyorum.

Tekrar hepimize çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, biz de teşekkür ediyoruz.

Böylelikle...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Özür diliyorum Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Buyurun Mahmut Bey.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Benim şöyle bir talebim var. Şimdi, burada arşiv kayıtlarına dayalı olarak bunun gizliliği hep gündeme geldi, takdir edersiniz arşiv kayıtları yani Polis Vazife ve Salâhiyet Yasası'nın ek 7'nci maddesinde “Bu tür bilgiler herhangi bir hükme esas teşkil edemez.” diyor ama görebildiğim kadarıyla burada sanki işlemlere esas teşkil ediyor buradaki arşiv kayıtları. Bu arşiv kayıtları gizli deniliyor. Şimdi, Türkiye Büyük Millet Meclisinin İçtüzüğü hükümleri uyarınca “Bu gerçekten, arşiv kaydı dedikleri, gizli belge dedikleri nedir?” burada kapalı bir toplantı yapılmasını ben talep ediyorum, bunun Türkiye Büyük Millet Meclisi üyelerinden ve Kamu Denetçiliği Kurumundan gizlenmemesi, saklanmaması gerektiğini söylüyorum. Bu konular nedir, bize bir açıklasınlar ve kapalı oturumda yapılabilir, İç Tüzük de bunu emrediyor, uygundur buna yani kapalı oturum yapılmasını engelleyen hiçbir husus yoktur. Yani burada biz eğer “Arşiv kaydı gizlidir.” dersek gizliliğin arkasına saklanarak hukuk devletinde bazı şeyleri sümen altı etmiş oluruz. Hukuk devleti sümen altı olan hiçbir şeyi kabul etmez. Açık ve net olur, burada tartışılır yani eğer kamuya, tamam, burada basın vardı, biz bunu açıklayamayız diyeceksiniz, olabilir, kapalı oturum burada yapılır, kapalı oturuma geçelim ve netice itibarıyla gerçekten bunlar gizli midir, değil midir, Kamu Denetçiliği Kurumu da net bilgi sahibi olmuş olur, biz de bilgi sahibi olmuş oluruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Yani zaten bu konuyla ilgili şimdi gerek Türkiye Büyük Millet Meclisi Dilekçe Komisyonu gerekse İnsan Haklarını İnceleme Komisyonunun denetim faaliyetleri kapsamında tavsiye kararları var. Kamu Denetçiliği Kurumu da tıpkı bunun gibi, ancak tavsiye kararı alabiliyor. Önceki toplantıda da konuştuk yani bazı durumlarda bağlayıcı kararların alınması da gerekir. Dolayısıyla bağlayıcı karar alabilmesi için de hukuki bir düzenlemenin yapılması gerekir. Bu hukuki düzenleme yapıldığı zaman sizin o bahsettiğiniz gizlilik şeyleri de tartışılabilir veya oraya bir madde olarak eklenebilir ve ben üst komisyonda da şahsen bu önerimi söyleyeceğim yani gerek Kamu Denetçiliği Kurumunun gerekse Meclis Dilekçe ve İnsan Haklarını İnceleme Komisyonunun bazı konularda –tabii ki her konuda değil- bağlayıcı karar alması gerektiğine de inanıyorum.

SERVET ÜNSAL (Ankara) – Yaptırım olsun diye.

BAŞKAN – Yani bazı konularda yaptırımının olması gerekir.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Yani Sayın Başkan ben burada...

KAMU DENETÇİSİ YAHYA AKMAN – Mahmut Bey...

BAŞKAN – Buyurun Yahya Bey.

KAMU DENETÇİSİ YAHYA AKMAN – Şimdi, efendim, konu bizim kararların bağlayıcı olup olmaması meselesiyle ilgili değil. Yani bizdeki kanunun mantığı şu: Biz kurumlardan bilgi, belge isterken o bilgi, belgelerin muhakkak surette bize verilmesi kararımıza esas teşkil edebileceğimiz o dokümanları toparlamamızı zorunlu kılmış, hatta yerine getirmeyen kamu kuruluşu görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunulabileceği yine kanunda ifade edilmiş yani karar aşamasına gelmeden evvelki bir hususu ifade etmek istiyoruz.

BAŞKAN – Aşama, doğru.

KAMU DENETÇİSİ YAHYA AKMAN – O aşamada bunların doğru bir şekilde elimize gelmesi, bizim karar verme aşamasında sağlıklı, adil, daha doğru verilerle karar vermemizi sağlayacaktır. Mesele bundan ibarettir.

BAŞKAN – Doğru.

KAMU DENETÇİSİ YAHYA AKMAN – Mahmut Bey’in bahsettiği ayrıntı da var bir kısım kanunlarda gerek MİT’le ilgili gerekse Emniyetle alakalı.

BAŞKAN – Yani o arşivler biraz da Adalet Bakanlığıyla ilgili.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Değil arkadaşlar, izin verirseniz açıklayacağım.

KAMU DENETÇİSİ YAHYA AKMAN – Mahmut Bey, kişilerle ilgili toplanan bir kısım verilerin delil olarak kullanılmayacağı vesaire noktasında o tip bilgi notlarıyla az da olsa bize gelen bilgiler olabiliyor. Biz bunu anlıyoruz, bunun ne anlama geldiğini biliyoruz yani onun doğrudan doğruya kendisi için hukuki bir sonuç doğurmasından ziyade idarenin bu konuda takdirini ne kadar doğru kullanıp kullanmadığıyla ilgili bir veri oluşturması meselesi için bunu ifade ediyoruz.

BAŞKAN – Buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Teşekkür ederim.

Şimdi bir sorum var yani o size daha doğrusu veya Kamu Denetçiliği Kurumuna: Kaç tane kamu kurumuyla ilgili tavsiye kararı alındığı hâlde kaç tane kamu kurumu buna riayet etmedi, uymadı? Tüm o kamu kurumlarının bir listesini veya sayı itibarıyla onu sizden istiyorum; bir.

BAŞKAN – Bu kitapçık size ulaştı mı?

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Ulaştı ama net bir vaziyette çıkaramadım, özür dilerim. Varsa o çalışmalarınızı... Kaç tane kamu kurumu Kamu Denetçiliğinin tavsiye kararına uymadı?

İkincisi, benim talebim açık ve net şu: Değerli Yahya Bey de yerinde olarak şunu söyledi yani dedi ki: “Arkadaş, biz önümüze gelen...” Mesela, Sağlık Bakanlığıyla ilgili dosyada yetkili temsilci arkadaşımız dedi ki: “Efendim, burada arşiv kaydı gizlilik kararı.” Kamu denetçisi de diyor ki haklı olarak: “Benim hukuka uygun bir şekilde karar verebilmem için bu doneleri benim görebilmem lazım, yüzleşmem lazım.” Burada bakanlık temsilcisi de diyor ki: “Efendim, bu arşiv kaydı, biz bunu tabii gönderemedik.” Yani burada ben de diyorum ki, İç Tüzük hükümleri açık ve net, komisyonlarda kapalı oturum yapılması. Ben böyle bir teklifte bulundum. Siz alt komisyon başkanı olarak teklifinizi... Ben bu kapalı oturum teklifimi sunuyorum Ve bu olayımızla ilgili, şu anda görüştüğümüz konuyla alakalı arşiv kaydı gizli olan nedir? Gizli oturum yapılsın diyorum ve bunu gayet rahat hem kamu denetçileri de görmüş olur, biz de görmüş oluruz. Yok, siz “Ben burada kapalı oturum yapılmasını istemiyorum.” diyorsanız karara bağlarsınız, oylamaya sunarsınız; ona da saygı duyarım ben. Olay bundan ibarettir.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Şimdi, tabii, böyle bir bilgiyi Sağlık Bakanlığından gelen arkadaşların verip veremeyeceğini bilmiyoruz ama isterseniz oylamaya da sunabiliriz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Anladım yani orada ne olur? Yani bırakın da bakanlık temsilcileri konuşsun.

BAŞKAN – Ben ret taraftarıyım.

Dolayısıyla oylamaya sunuyorum: Kapalı oturumu kabul edenler...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – 2 kişi kabul...

BAŞKAN – Hayır, hayır, sadece üyelere geçerli oluyor, dolayısıyla siz alt komisyon üyesi olmadığınız için...

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Olsun, bir arkadaşımız var.

BAŞKAN – Tamam yani...

Kabul etmeyenler...

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Yani arkadaş, ben şimdi size ne söyleyeyim? Parmak usulüyle demokrasi.

BAŞKAN – Hayır, parmak usulüyle değil.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Amacımız ne? Maddi gerçeğe ulaşmak mı değil mi Sayın Başkan?

BAŞKAN – Tabii, tabii. Hayır, ama şu var: Böyle bir teklifi aslında alt komisyon üyeleri yapabilir ama siz yaptınız, ben onu da kabul ettim ama yine ret çıktı yani.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Arkadaşlar, maddi gerçek. Amacımız ne?

Özür dilerim, açabilir misiniz? Havaya konuşmuş olmayalım.

BAŞKAN – Açık, açık.

Buyurun.

MAHMUT TANAL (İstanbul) – Şimdi, değerli arkadaşlar, eğer gerçekten amacımız hukukla yüzleşmekse, hukukun arkasına yani bu arşivin, gizliliğin arkasına sığınarak bazı şeyleri sümen altına sürmeyeceksek, güzide olan Kamu Denetçiliği Kurumumuzu gerçekten Türkiye’de hak ettiği seviyeye... Yani emeklerine sağlık arkadaşlarımızın gerçekten yani sırf bu kararları değil, önceki kararları da... Parlamentoda Kamu Denetçiliği Kurumuna idarenin eylem ve işlemlerini en fazla şikâyet konusu yapan bir milletvekiliyim ben ve bugüne kadar çok olumlu kararlar alındı ve kararları

da yerinde ve doğru. Hukuk sisteminin, hukuk devletinin demokrasinin yerleşmesi açısından çok büyük bir işlevi var. Yani biz eğer bu şekilde maddi gerçeklerle yüzleşmezsek, bu anlamda katkıyı biz de hukuk devletine sunmazsak Kamu Denetçiliği Kurumundaki arkadaşlarımızın da o kurumun da şevki düşer. Yani onun için...

BAŞKAN – Zaten, biz, Kamu Denetçiliği Kurumuna verdiğimiz önem ve değerden dolayı bu toplantıları yapıyoruz ve tartışıyoruz, kurumları çağırıyoruz buraya ve kurumlardan da üst seviyede bürokrat arkadaşlar...

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Yani değerden değil, yasal mecburiyet arkadaşım yani burada Kamu Denetçiliği Kurumu yasal olarak görevini yapıyor, biz de yasal olarak görevimizi yapıyoruz ama eksik yapıyoruz, yetersiz yapıyoruz. Sizden istihdam ediyorum yani ne olur bir adım atın, bu Kamu Denetçiliği Kurumu biraz daha ileri gitsin ya.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

MAHMUT TANAL (İstanbul) - Sağ olun.

BAŞKAN – Karma alt komisyonumuz, 2016 yılından itibaren artarak devam eden şikâyet başvurularına karşın Kamu Denetçiliği Kurumunun bilgi ve belge taleplerine olumsuz yaklaşan Türkiye Futbol Federasyonunu dinlemek üzere ileri bir tarihte tekrar toplanacaktır.

Dolayısıyla gündemimizde başka görüşülecek konu olmadığından dolayı oturumu kapatıyorum.

Değerli katkılarından dolayı başta milletvekili arkadaşlarım olmak üzere tüm katılımcılara teşekkür ediyorum. Sağ olun.

Kapanma Saati: 16.38

